

Světová 1/2 sekvenční rekord - 117-way: 2 body

V červnu 2014 jsem se v Perris Valley, USA, stala 2 světových rekordem. Odjakživa jsem si rázně zřídily se s tím, že se k nim budu na starší kolena vracet. A událost, jaká byla v Perris Valley, pro mě měla smysl zaznamenat. Chtěla jsem udělat zkrácenou verzi videa pro 4000.cz, ale z důvodu nedostatku času a nechuti upravovat podobu, jakákoliv texty zveřejněné celá. Koho zajímá, skájkání, goto kapitola Den 6 :-)

Přeměnila jsem, jak jsem se k takové akci vlastní dostala a opravdu nevím, kde to vše chco zašlo. Jestli v červnu tohoto roku, kdy jsem v pomatení mysli vyplnila mnohostránkovou přihlášku a odeslala ji organizátorovi českého světového rekordu, nebo vloni v Polsku, kde jsem poprvé skájkala pokusy o 100-way, nebo předešlého lety v Klatovech, kam jsem jednoho dne přišla s padákem v jedné ruce a stanem v druhé s touhou začít skájkat v sestavě se mě ujali lidé - load organizátora na velké sestavy a nebo v roce 2006 v Praze, kde Lojzek organizoval ve sestavě ze dvou letadel s našimi přáteli (a kde byl jediný z českých) a kde mě přivedl na společné s nimi a já poprvé začala opravdovou bigway (byla to 17-way se třemi body a mělem mi vypadly oči nadšením).

Ale asi se nejvíce hodí začít zprávu, která mně přišla do Facebookové schránky 6. září 2014 (tedy měsíc před událostí), a to přeměně od Toma Jenkinse, jednoho z organizátorů rekordu. Zatímco jsem v sobotu večer zrušená listovala Facebookem, objevila se nová zpráva: "Hana. This may be very late notice. But you have a slot on the Womens World Record in Perris next month if you can make it. Please contact me. Or Kate Cooper-Jensen." Nakolik minut jsem fascinovaná a etla tu zprávu pořád dokola, než jsem uvědomila, že bdím. Teprve za několik minut jsem na klávesnici vyřadila svou odpověď: "Hi Thomas, I will be there!". Měla jsem hrubou představu o nákladech akce, ale netušila jsem, jestli seženu letenky, jestli potěbuji vřum, že nemám pas, že netuším, kde tam bydlet ani jak se dostat na dropzónu. Tyto organizační záležitosti pro mě představují značný stres, nicméně pozvání na Světová 1/2 rekord nelze odmítnout. Velké sestavy jsou měj sen a největší sestava je megasen.

O co v rekordě šlo? Jedná se o sekvenční rekord, kdy je celkem chytit sekvenci dvou bodů. Stávající rekord (směšený - sestava, kde jsou muži i ženy) byl 110-way se 2 body. Nový rekord je například na 120-way se 2 body. Organizátora tedy uložili poměrně směšlivě - pokud stávající rekord, a to téměř lidem, složený vřum z žen a ustanovit tím současně celkovou i ženskou světovou rekord. 2 světové rekordy v jednom sešlém přeměně dně - jsem vyřadila všechny potřebné formalities a dokonce se mi podařilo zajistit si spolupráci z Angeles do Perris Valley. Přijížděka auta na městě totiž pro mě nepřipadala vřum jednak z finančních důvodů, dále z praktických důvodů - představuje, jak já bych sváje - a ne moc dobrá - jezďm v LA po x-proudých silnicích je skutečně absurdní. Jelikož jsem nikdy nebyla v Americe, ani jsem nikdy necestovala sama, byla pro mě cesta na město téměř noční - měrou. Paradoxně jsem neměla obavy ze seskoků, ale vřum z toho, jak se do dostat.

Nastal den D a já vyrazila na pražskou Ruzyni. Naše letadlo odstartovalo do Londýna o 30 minut později. V Londýně jsem měla na přestup na let do Los Angeles jen 70 minut, což mě vyburcovalo k u mě nevědané asertivitě, a když jsem drže předběžně všechny, kdo si to nechali líbit, dokonce i ty, kteří si to líbit nechtěli nechat a svůj let se stihla bez přehánění - doslova v posledních vteřinách. Za mnou zavřeli naši gate a poté, co jsem se zpocené a vyřadila se zhroutila do svého sedadla, nám pilot oznámil, že 3 lidé let nestihli a budeme mě 20 minut pozděně se musíme najít a vyložit jejich zavazadla. Jak mělo stačit, abych byla mezi nimi! Tímto okamžikem jsem považovala všechny zřadně - překážky za přeměně a uvědomila jsem tomu, že novému světovému rekordě již nestihnu.

Doprava do Perris proběhla dle plánu a po páteřní jezdě na dropzónu jsem zvládla jen checkin a zapadla do postele. Další den jsem se probudila u 3/4 ve 4 hodiny ráno a i když jsem byla unavená a moc chtěla spát, u 3/4 to prostě nešlo. Začala jsem tedy studovat manuál, který jsme měli za účelem páteřní sestavy před ranním nástupem. Zapamatovala jsem si jména kapitány sektoru, kapitány letadla, svého slotu, jména lidí, na které se zapojují a které pravě a levě straně, svoji pozici v sektoru, pozici v letounu páteřního skoku a samozřejmě letoun, do kterého patřím v rámci rozchodu a otevření. Pozorně jsem si prostudovala plány naší sestavy, rozchodu naší vlny a pravidel pro páteřní vlnu. Páteřní se nám která v rámci se později mánil (slot, lidi okolo, pozice v letounu, v rámci rozchodu jsem později hodná ráda, že jsem tomuto manuálu věnovala dostatek času. Na rozdíl od ostatních účastníků jsem byla sama za sebe, nikoho jsem neznala a občas jsem měla i problém s jazykovou bariérou (obzvláště v našem sektoru kde bylo mnoho Rusů a Lenka, kapitánka sektoru, občas mluvila jen rusky). Manuál nás také upozorňoval na specifika seskoků z výšek a na skutečnost, že všechny seskoky (i ty tréninkové, které budou jen z 4900 metrů) budeme ze cvičných dříve skákat s kanylou s kyslíkem. Kanylou obdržíme páteřní ranním nástupu, v letounu si ji zavedeme do nosu páteřní nasazením páteřní hadičkou, která nám bude vykukovat z pod páteřní se páteřní spojíme na letounu. Takto mohou být na kyslík napojeni do poslední vteřiny páteřní v rámci skoku i floateři, kteří vylétají v letounu.

Den 1 a 2

V 7 ráno jsem konečně vyrazila na letiště, kde jsem se páteřní připravila na seskoky a začala se seznamovat s ostatními účastnicemi rekordu. Poté bylo celá dopoledne bezpečnostní - kolená, postupně se nám páteřní nastavily kapitány jednotlivých sektorů a rovněž jsme byly seznámeny s plány naší sledujícími seskoků. První dva dny jsou určeny tréninkovým seskokům ve všech menších skupinách - jedna skupina byl každý jednotlivý záznam, a druhá dvě byly 2x 30way, když jsme měli za účelem se ve všech páteřních 4-way záznam v co nejvyšší formaci (tak, abychom simulovala naši sektor páteřní rekordních pokusech). 4-way záznam pro nás vytvořili pílekově - své - organizace velkých sestav.

Přimi první-m seskoku jsem byla velmi nervózní, protože mi vadila nosná kanyla na kyslík, já jsem poprvé z Twin Ottera, poprvé na nové dropzápně - zkratka těch poprvé bylo poměrně dost. V průběhu dalších seskoků jsem už získala obvyklou jistotu a soustředila se na správnou pozici těla, na přesné umístění k sestavě a samozřejmě trekingů - vyšla na mé pozice leadera a přiměřeně seskoku jsme měli, byť ve 30-way, za 1000m treking jen do stran (jako kdyby se rozcházeli dva manci v 2-way).

Po otevření jsme tedy kolem sebe měli vždy dost padáků, a to i v takto malých sestavách. Šířkou tržnicových way bylo záskat orientaci v daném sektoru a sledit se na organizátory danou průměrnou rychlost 193-196 km/hod. Každá, kdo někdy skákal velké sestavy, ví, jak je to důležitá pro základ, aby tuto rychlost udržel po celou dobu seskoků konstantně. K udržení tohoto cíle je třeba, aby všichni pracovali na průměrné rychlosti i po zapojení do sestavy a aby si mohli pomoci - zejména tak, aby se přiměřeně volně přidali komfortně, tedy měli rezervu jak dolů, tak nahoru, a když dojde k výraznému zpomalení formace. Mnoho šoků by se divilo, že zejména nosily i holky, když vyskakovaly ze zadních špiček letadel a létaly na krajích formace. V průběhu prvních dvou dnů se nestalo ani jednou, že by se naše sestava nechýtila, většinou jsme je třeba daly asi přiměřeně změny - stihlo by se těch změn víc, ale nebyly žádné seskoků, proto nepřiměřeně zely k dalším změnám klíče. Na konci druhého dne jsme si ještě skořily 2 seskoků dohromady jednu 60-way.

Den 3 a 4

Třetí - den ráno nám organizátoři oznámili, že za nás máme skákat tréningově 120-way a budeme je skákat po dny. Pro kterou z holek (většinou mne) to byla největší formace, jak se kdy stala, ale organizátoři nám nekladli na srdce, ať se nenecháme stresovat velkým úsilem. Poprvé skáču z formace o 6 letadlech. Jsem páťáček - moji v předání letadle a vyskakují s Katyou jako poslední, poté přelétáme za holky ve druhém sektoru a napojujeme se formací na nás. Prvním seskokem mi přejde trochu těžší - se orientovat, i když jsme to celou na zemi prošli snad ale přeci další skoků už jsem letěla v dny na jistotu.

Abych měla pravdu, nepřejde mi nějak těžší přelétání do toho správného sektoru a tam se zapojit na toho správně tím správným způsobem, pokud se koncentrujete skutečně jen na tento úkol a vnujete dostatek času vizualizaci svého letu přeci bráček, přeci stoupání - v letadle atd. Na co jsem se nechtěla být připravená, bylo 120 otevřeně padáček ve vzduchu. Byly prostě v úde! Nedovolila jsem si udělat tím úžasnou zatáčku a okolní prostor jsem kontrolovala neustále. Někdy vám zabere dost koncentrace už jenom to, abyste se neřítali nepřeklad na padáček, která se nachází blízko vás nebo na kameramana, která by vám možná mohl udělat pádnou fotku, protože je horečka nebo nad vámi:-)

Během třetího a čtvrtého dne jsme tedy zřídili přehled o tom, jak to vypadá v tom kterém sektoru v kontextu takové sestavy, zlepšovali jsme práci v trekovacích třídách a postupně jsme dostali povoleno brát gripy. Na konci čtvrtého dne přeci seskokem z pouhých 5000 metrů - tak bylo 5 sektorů ze 6 kompletních, a to je přeci přeci med objevené - stuhu (ta byla klíčová pro přeci do druhého bodu, i když v daném seskokem jsme je přeci neměli povoleno do druhého bodu přeci. Stuha však byla vypouštěna, protože Kate také přeci potřebovala zřídil praxi v klíčové ověření.

Přeci v předání - v použití byla občas poměrně dobrodružná - je to dělní tým, že i v použití existují jisté atraktivní a mážete si být jisti, že přeci tomto počtu lidí - ve vzduchu se ta stejná mástečka, která se vám zdají atraktivní, atraktivní - i nám dalším a dochází - tak k určitému tlaku nad takovou "přeci v plochou". Je tedy přeci neustále oči na stopkách a mozek přeci napnut na "zapnuto". V každém přeci - padáček je přeci dodržet směr přeci na dropzánu, i když to pro vás znamená přeci - do použití po větru mezi pichlavě ke přeci. Přeci takových jeh - prachem jsem si vyzkoušela také a musím přeci - ci, že po takové jízdě na otevřeně korbě, dříve - pu po práci okolní - dropzány, jsem zavrhlá přeci - tričko na další seskok a jen jsem se přeci - kala voňavkou a deodorantem s oči prostě bude muset vydržet do večera. Dan Brodsky - Chenfeld nás ostatně už druhý den skáčkám - přeci "girls", no přeci nechtím na laskavém teništi.

Den 5

Po 4 tréningových dnech už za nás nala být znáta, za den jsme sice dělaly jen 4 seskoky, ale každému ses

předcházelo asi hodinové sušení - v pouhých dvou letech, v plné výstroji, helmě, se zážitkovými pájsy a se vřím, a to v teploty. Všechny jsme měly oděny z plastů, vřívina holek modřiny od zážitkověch pájsů, na které z a do toho se začaly objevovat dust devils - vzdušné vřív, které představují velkou riziko pro paraúletistu na otevřenou padáku. Když jsem se zeptala, co se stane, když se nebudu moct dust devilu vyhnout a vletím do něj, bylo moje odpověď: "You will be injured. But most possibly, you will be dead." Nakolik zranění - náhle téměř bohužel i potkalo, například zlomená noha, poranění kotníku (které se pár dní po akci ukázal jako zlomená káštka) atd.

Přítel den se nesl ve znamení pokusu o rekord a naše výkony podivně kolísaly - vždy jeden seskok byl naprosto úžasné a druhý seskok téměř katastrofa. Já osobně jsem se tento den začala cítit trochu demotivovaně, jsem měla pocit, že nemůžeme nikdy udělat sekvenci dvou bodů, když nechytíme ani první bod. Ale zkušenější účastníci mě trpělivě vysvětlovaly, že celá sekvence je jen o prvním bodu - druhý bod už je jednoduchý. A pokud budeme připraveni, dostaneme vřív - výšku - aby se stihl druhý bod. Což jsme tak přítel den dostaly jsme tak skákat z výšky 5300 - 5500 metrů nad terčem. Přímě posledním seskoku tohoto dne bylo opat 5 sektorů ze poytaných a dokonce přešlo do druhého bodu! Está sektor vynechal první bod a šel rovnou do druhého bodu kde chyběl jeden grip. Všichni upneme svoje naději na zářímek, protože přímě námi jsou poslední dva dny téměř chytit rekord posledního dne akce by bylo mnohem těžší, než chytit ho o den dříve.

Den 6 - rekordní den

Está den ráno se ale budíme do zamračeného dne. Trvá celá dopoledne, než se obloha konečně roztrhne a ne Dan BC šle do letadla (mezi tím tak bylo několik pláněch poplachu, takže jsme byly několik hodin pod permanentním tlakem v režimu stand by a dvakrát jsme se oblékly do "plné polny", abychom vřív zase sundaly kvůli oblačnosti). Zde se naplno projevila profesionalita účastnic, neslyšela jsem od žádných z nich remcání, všechny byly včas na brá-fingu, všechny se soustředily jen na přímě - seskok. Než jsme šly na první seskok dne, stihly jsme tak všechny provozovat (postupně) po jednotlivých sektorech poslední fázi přímě vřív - k sestavě.

Nastupujeme do letadla, kde se jako obvykle ve 300 metrech odpoutám a sedám si ve Skyvanu na schůdk za pilota, abych mohla pozorovat okolní krajinu. Chvillemi zavřím oči a představuji si celou seskok. Ve výšce náletu otevřeme dveře, světlá zelená, soustředěně se na klidně a pomalu dýchám - a GO!

Během s Katy, vyskočím a vlevo od sebe hledím Holly v modré kombině, a také Lenku v červené, která má mi referenční body. Přiletím do svého sektoru a pozoruji celou sestavu přelétat a pode mnou, jak se kráslá a plynule formuje. Celá sestava padá neuvěřitelně klidně, každá je přelétá tam, kde má být, a celá to zapadá jako mozaika. Nevezmu grip, v m, že mám dost času a stihnu se jeřítá nadechnout a vydechnout, nechtám Katu Zátáč sleduji střed sestavy, nastavuji levou ruku pro Kelly, angličanku, která se napojuje na mne a se kterou se mytám s Katy na sebe vždycky culám přelétá trekování, rameno na rameni. Kelly mne chytá a náš sektor je tak úplně celá - tím, jak sestava padá konstantně rychlost, a hlavně, že v ní nejsou žádné vřtání - tahy. Náš sektor lehce stran - doprava a doleva a snažím se kolenem srovnat osu tak, abych byla za Lenkou a Holly (kde také mám být). Držím se celou výšnost a stuha přelétá nikde - žádná tady je! Kate vytáhla stuhu ze svého rukávu a stuha nyní nad sestavou. Konečně se tedy použít mě, odpoutám v mě přelétá vteřiny a chytáme druhou tvar. Nedám mi to a i kdybych do středem, přelétám po krajích a za mnou si být jistě, že tento seskok je rekordní. Klásem k rozchodu je o Lynn přelétá - mo ze sestavy, Lynn otevřela, uvidím padáček a jakmile vidím její - "vzdávaj se" ruce, couvám ze sestavy a čekám, až se na mne otočí - má trekování - tím. Pak se pomalu otočí a zvolna trekuji od sestavy celá - tím, že mne Kelly chytá za pravou ruku, podávám se doleva a usmívám se na Katy a Mexičanku - obě se na mne tleskají, pusou od ucha k uchu. Zvláštní - tenhle pohled asi nezapomenu. Přelétá rozchodu našeho trekování - ho tím vidím holky, jak letí - každá své světlé směrem a tím se, až se s nimi po přelétání - obojmu a až se podává - me tohoto seskoku.

Přelétám na malý kousek trávky k Danovi BC a ten se na mne usmívá a hlásá, že ze země to vypadalo dobře. Za mnou přelétá Kate Cooper a slyším ji, jak Danovi přelétá - ká, že nemám pochyb o tom, že jsme byly chyceny. Ten rozhodně, aby posoudili každou jednotlivou grip. Zhruba za hodinu se scházíme na debriefu v obě - m hangáru a čekáme, co nám Kate přelétá. Po celou dobu běhám - na obě - obrazovce videa ze seskoku a tak jsme všechny nedo boj - me se, aby rozhodně - nepřelétá s tím, že někdo držel špatně grip.

Kate pustí - video ze seskoku a když dojde na zkompletování sestavy, dá na videu pauzu, otočí se do hangáru a zdvihne ukazováček (na znamení: "Toto je 1. bod". Stejně tak to ale mohlo znamenat: "A teď pozor!"). Pustí - video dále, celá hangár ani nedýchá, napětí - by se dalo krájet. Potom Kate znovu zapauzuje video na chycení druhým bodem. Otočí se na nás, usmívá se a mlčky zdvihne dva prsty: 2 body. Ale taky "V" - větlá zstvá. Náš sledující - větlá buch radostí asi neuvěřitelně euforické, jakou jsem kdy zažila. Nechávám se strhnout davem a objímám se se všemi znovu a znovu, z o se mi derou slzy a ani se za nás nestydím, celá to trvá několik minut, než se Kate podaří uklidnit naše emoce.

PotĀ Kate oznamuje, Ā se pokusĀ-me o tĀ™Ā-bodovĀ½ seskok, coĀ by byly dalĀĀ- dva svĀtovĀ© rekordy. ZnamenĀ-pĀ™echod do tĀ™etĀ-ho bodu bude vypuĀitĀ-nĀ- stuchy - jakmile Kate stuhu pustĀ- z ruky, bude to znamenat pĀ™echod do dalĀĀ-ho bodu. Ale po takovĀ© emoĀ-nĀ- nĀĵloĀ¼i je skuteĀ-nĀ- velmi tĀ-Ā¼kĀ© se zaĀĀ-t plnĀ- koncentrovat na pĀ™Ā-Ā letadle jsem se nĀ-ĵkolikrĀĵit pĀ™istihla, Ā se myslĀ-m na minulĀ½ (rekordnĀ-) seskok a ne na ten pĀ™Ā-ĀĵitĀ- a jen silou vĀ-let nutila k vizualizaci pĀ™Ā-ĀĵitĀ-ho tĀ™Ā-bodovĀ©ho seskoku. Seskok dopadl dle mĀ©ho oĀĀekĀĵivĀĵnĀ- - tedy v sestavĀ- byly nĀ-ĵterĀ© holky podpadly, pĀĵdovĀĵ rychlost neodpovĀ-dala zadĀĵnĀ-. VpodeĀĀer dne jsme nasedly do letadel k poslednĀ-mu pokusu toho dne, ale doĀĵlo k jakĀ©si technickĀ© poruĀĵe Skyvana a seskoky pro tento den tudĀ-Ā¼ byly ukonĀĀeny.

SeĀĵily jsme se tedy znovu v hangĀĵru, kde Kate oznĀĵmila konec celĀ© akce - o den dĀ™Ā-ve, neĀ¼ bylo v plĀĵnu. ĀĀĵist neproskĀĵkanĀ½ch seskokĀ- nĀĵm mĀĵla bĀ½t refundovĀĵna s tĀ-m, Ā se kdo mĀĵ zĀĵjem, mĀ-Ā se druhĀ½ den pĀ™ĵpojĵ muĀ¼skĀ© skupinĀ- s Danem BC a skĀĵkat organizovanĀ© velkĀ© sestavy ve smĀ-ĀĵenĀ© skupinĀ- (50-60way). Zprvu mne pĀ™edĀĀasnĀ© ukonĀĀenĀ- akce mrzelo, ale kdyĀ¼ jsem pak na veĀĀernĀ- pĀĵrty vidĀĵla, jak to umĀ- zejmĀ©na rusky v osla tak jsem jiĀ¼ nelitovala, protoĀ¼ bylo zĀ™ĵejmĀ©, Ā se na druhĀ½ den bychom stejnĀ- nemohly skĀĵkat v plnĀ©m poĀĀtu.

VeĀĀernĀ- oslava se nesla v duchu dĀĵkovaĀĀek, dekorovĀĵnĀ- novĀ½ch ĀĀenĀ- 100-way klubu (takĀ© jsem si doĀĵla pro svoĵ nĀĵĀĵivku:-)) a koncertu skupiny Flash pants. Kdo nezaĀ¼il, nepochopĀ-:-) Rekordmanky z Japonska pĀ™ĵinesly tradiĀ-nĀ- ĀĀb a kdo chtĀĵl, toho do nĀĵ oblĀ©kly a ochotnĀ- se s nĀ-m vyfotily. ZkouĀĵely na mne to jejich sakĀ©, ale naĀĵtĀĵstĀ- jsem utekla akorĀĵt vĀĀas, abych byla schopna druhĀ©ho dne skĀĵkat.

Den 7 a 8

V sobotu rĀĵno se asi 15 holek vĀĀetnĀ- mne pĀ™ĵidalo k muĀ¼skĀ© formaci a skvĀĵle jsme si zaskĀĵkaly pod vedenĀ-m Dana Dougha Fortha. V nedĀĵli mne pak Katya naloĀ¼ila do auta, odvezla do outletu, kde jsem bĀĵhem 40 minut nakoupila dĀĵrky pro moje blĀ-zkĀ© a celĀ½ zbytek dne jsme strĀĵily v luna parku, kde jsme vyzkouĀĵely skoro vĀĵechny horskĀ© drĀĵhy, kterĀ byly k mĀĵnĀ- - nĀĵterĀ© ty drĀĵhy byly opravdu divokĀ©! VeĀĀer jsem sedla do letadla natolik unavenĀĵ, Ā se jsem nĀĵkolikrĀĵ usnula bĀĵhem podĀĵivĀĵnĀ- veĀĀeĀ™me a jen s velkĀ½m pĀ™emĀĵĵnĀ-m jsem se probouzela do tĀ© doby, neĀ¼ mi letuĀĵ tĀĵic s jĀ-dlem. Ve vteĀ™inĀ- potĀ© jsem usnula a probudila se aĀ¼ tĀ™ĵi hodiny pĀ™ed pĀ™ĵistĀĵnĀ-m v LondĀ½nĀ-:-) Z Lon poslala zprĀĵvu naĀĵim, aby mne vyzvedli v Praze na letĀĵiti. JakĀ© bylo moje pĀ™ĵkvapenĀ-, kdyĀ¼ po pĀ™Ā-chodu do pĀ™ĵhaly kromĀĵ mĀ½ch rodiĀĀĀ- na mne ĀĀekal Lugi s Karlem! Nedoĵmula jsem se k slzĀĵim jenom dĀĵky tomu, Ā se jsem byla v pĀ™Ā-liĀĵi velkĀ©m Āĵoku:-) Moc dĀĵkuji za to milĀ© pĀ™ĵivĀ-tĀĵnĀ- kluci!

Nebudu tady dĀĵkovat ostatnĀ-m ĀĀĀastnicĀ-m, organizĀĵtorĀ-m, kameramanĀ-m, pilotĀ-m, baliĀĀĀm atd. VĀĵichni vĀ-me, Ā velkĀ© sestavy nejsou o jednotlivĀ-ch, a Ā se jsou vĀ½ĵimeĀ-nĀ© prĀĵivĀĵ proto, Ā se vĀĵichni a vĀĵechno musĀ- fungovat na tu sprĀĵvnou chvĀ-li. Ale chci pdĀĵkovat tĀ-m ostatnĀ-m, bez kterĀ½ch bych se tĀ©to akce nikdy nemohla zĀĀĀastnit - Lojzek, naĀĵi, Āĵaneta a Eva VokurkovĀĵ. Taky moc dĀĵky za cennĀ© rady MartinĀ- PĀĵitĀ©, ĀĀĀoĀĀĀ-kovi a Happyemu a nakonec Dan nĀĵpad s dortem! A pak vĀĵem, co drĀ¼eli palce. DĀĵky!

VideĀ- ze seskokĀ- mĀĵm mnoho, ale neexistuje Ā¼ĀĵdnĀ½ oficiĀĵlnĀ- sestĀ™ĵih z udĀĵlosti. MĀ½m neĵoblĀ-benĀĵĀĵĀ-m vide tedy krĀĵtkĀ½ sestĀ™ĵih od jednĀ© z argentiĀĀanek:

<http://vimeo.com/109683586>.

O ustavení nového světového rekordu se psalo vjude:-)